

Kocaman Bir Sıfır

– Meleksultan · 19 Mayıs 2016

Bugün sizlere yaşamış olduğum bir öğrencilik anımı anlatacağım. Umarım yazdığım anımı severek okursunuz. Öğrencilik yıllarımda, sanırım ortaokul son sınıfta 14-15 yaşlarında, sessiz kendi halinde, söz almadan konuşmaz, derslerime çok çalışır, Asla kopya çekmeye yeltenmeyen biriydim. Çok çalıştığım dan bazan soruların cevaplarını karıştırırdım, ama ders çalışmaktan yılmazdım. Birgün sosyal Bilgiler dersi öğretmenimiz sınıfa girer girmez alelacele kağıtları çıkartın yazılı yapacağım dedi. Önceden yazılı yapacağını söylemediğinden bizde hazırlıksız yakalandık . Hocam yazılıya hazırlanmamışız dediğimizde;- olsun çıkarın kağıt kalemleri toplayın kitapları dedi. Yazılı kağıdımız yok dediğimizde de;-Defterinizden kopartın bir sayfa çabuk dedi ve mecburen söylediği gibi yaptık. On tane soru sıraladı. Öğretmenimiz kısa boylu zayıf minyon bir bayandı. Ama; allah ne ses vermişti kadına, bir anda sınıfı inletirdi. Sorular bana kolay geldi hemen cevapları yazmaya başladım. Öğretmenimiz kara tahtanın önüne sandalyesini çekti eline de gazetesini aldı okuyor görünmeye başladı. Bizlerde soru cevaplarımızı yazıyor, .her sırada ikişer ikişer oturuyorduk. Derken yanımdaki arkadaşım bana sorular soruyo, bende; sorma öğretmen görür diyorum, fakat arkadaşım ısrarla sorup kağıdına bakmaya çalışıyordu. Öğretmenimiz çok açık gözlü biriydi gazete okuyo numarası ile ortadan birkaç delik açmış oradan bizleri gözetliyor kopya çekenleri yakalamaya çalışıyordu. Gazeteyi delerek gözetliyeceğini asla tahmin etmemiştik. Arkadaşımın ısrarlarını hareketlerini görmüş bir anda başımızda, -Verin kağıtları kopyada yakaladım demez mi? kağıtlarımızı aldı kocaman bir SIFIR... SIFIR...Eyvahhh yaktın beni, hiç hak etmediğim halde kocaman sıfır aldım sayende dedim arkadaşıma. Gözümde büyüdükçe büyüyen sıfır dönem notumun ortalamasını etkiledi. Bu bana büyük bir ders oldu. Oldu da okul bitti. Ben isteyerek ortak olmamıştım arkadaşımın kopya çekmesine. Aradan çok uzun yıllar geçti öğretmenimiz emekli olmuş, bende memur olup resmi bir kurumda çalışıyordum. Tabi ki nerden hatırlasın beni, o kadar öğrencisi olmuş,onca yıl üzerinden geçmişti. Emeklilikle ilgili işlerini yaparken kendimi tanıttım önce. Öğrenciliğimde geçen bir anımı paylaşayım dedim .Tamam anlat -kızım dedi. Başladım anlatmaya anladı ki o öğretmen kendisinden başkası değildi, başladı gülmeğe. -Ya kızım söyleseydin keşke bana dedi, hocam anlatmaya çalıştım da, beni dinlemediniz ki dedim. O yıl ortalamama etki etti kocaman sıfır ve diploma notumu düşürmüştü. Yarı üzgün görünüp gülümsedi, yapacak birşey yoktu artık, üzerinden en az yirmi yıl geçmişti ama ben unutamamıştım. Hatırladıça bazan gülüyor bazen de çocuklarımla paylaşıyorum. Melek DÖNMEZ